

НАРОДНО СЪБРАНИЕ		
№. №	854 - 04 - 166	
Дата	24 / 10	2018 г.

ЧРЕЗ

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА

НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА

КОМИСИЯТА ПО БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ

Г-ЖА МЕНДА СТОЯНОВА

15^{SP}
X

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 83, ал. 1. от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание, правя предложения за изменение и допълнение в приетия на първо гласуване Законопроект за изменение и допълнение на Закона корпоративното подоходно облагане, № 802-01-39, внесен от Министерски съвет на 11. 10. 2018 г.:

I. В § 35 – в Закона за местните данъци и такси се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 10, ал. 1 думите „сгради и поземлени имоти“ се заменят с „поземлени имоти, сгради и самостоятелни обекти в сгради“.

2. В чл. 12, ал. 1 и 2 след думите „вещно право“ се добавя „на ползване“.

3. В чл. 14:

а) в ал. 1 думите „или придобити по друг начин имоти“ се заменят със „сгради и постройки, които не подлежат на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията“, а думите „съответно носителят на ограниченото вещно право“ се заличават.

б) създават се нови ал. 2 и 3:

„(2) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за новопостроените сгради, подлежащи на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията. Необходимите данни за определяне на данъка на новопостроените сгради и/или на самостоятелни обекти в тях се предоставят на служителите по чл. 4, ал. 1 от възложителя на строежа след завършването на сградата в груб строеж по образец, определен от министъра на финансите.

(3) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за имотите и ограничените вещни права, придобити по възмезден или безвъзмезден начин по раздел трети от тази глава.“

в) досегашната ал. 2 става ал. 4 и се изменя така:

„(3) За новопостроен или придобит по друг начин имот или ограничено вещно право на ползване в срока по ал. 1 предприятията подават информация за отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка.“

г) досегашната ал. 3 става ал. 5 и в нея думите „При промяна на някое“ се заменят с „При преустройство и при промяна на предназначението на съществуваща сграда или на самостоятелен обект в сграда, както и при промяна на друго“.

д) досегашната ал. 4 става ал. 6 и в нея се създава изречение второ: „В случай че не е подадена данъчна декларация по ал. 1 от наследниците или заветниците, след изтичане на срока по чл. 32, служителят по чл. 4, ал. 1 образува партия за наследения недвижим имот въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.“

е) досегашната ал. 5 става ал. 7.

ж) създава се ал. 8:

„(8) Не се изисква подаване на данъчна декларация, когато промяната в обстоятелствата, имащи значение за определяне на данъка са удостоверени от общината в случаите на търпимост на строежите, в изпълнение на Националната програма за енергийна ефективност на многофамилни жилищни сгради или в качеството ѝ на възложител по Закона за устройство на територията. Служител от общинската администрация отразява служебно настъпилите промени в техническите характеристики на имота.“

4. В чл. 15:

а) в ал. 1 думите „или е започнало използването им“ се заличават.

б) в ал. 2 думата „имота“ се заменя със „собствеността на имота или при учредяване на ограничено вещно право на ползване“.

в) създават се ал. 3, 4, 5, 6 и 7:

„(3) Завършването на сграда или на част от нея се установява с удостоверение за въвеждане в експлоатация или разрешение за ползване, издадени по реда на Закона за устройство на територията, както и с удостоверение по чл. 54а, ал.3 от Закона за кадастъра и имотния регистър.

(4) Органите, издаващи документите по ал. 3, предоставят служебно по един екземпляр от тях на данъчната служба на общината в едноседмичен срок от издаването им.

(5) Данъкът по ал. 1 се дължи и в случаите, когато в две годишен срок от завършването на сградата в груб строеж, съответно - в едногодишен срок от съставяне на констативен акт по чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията сградата не е въведена в експлоатация или не е издадено разрешение за ползване.

(6) Лицето, упражняващо строителен надзор, или техническия ръководител - за строежите от пета категория, предоставя екземпляр от съставения констативен акт по чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията на данъчната служба на общината в едноседмичен срок от съставянето му.

(7) Завършването на сградата в груб строеж се установява по реда на чл. 181, ал. 2 от Закона за устройство на територията. Обстоятелствата по ал. 5 се установяват с констативен акт, съставен от служители на общината. Актът се съобщава на данъчно задълженото лице, което може да оспори констатациите в акта в 7-дневен срок от уведомяването.“

5. В чл. 18, ал. 1 в изречение първо накрая се добавя „и предоставената служебно информация по чл. 15, ал. 4, 6 и 7 и чл. 51, ал. 1“.

6. В чл. 23 думите „по чл. 14, ал. 1 и 4“ се заличават.

7. В чл. 37:

а) досегашният текст става ал. 1.

б) създава се ал. 2:

„(2) На основата на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по ал. 1, служителят в общинската администрация определя дължимия годишен данък и го съобщава на всеки наследник или завещник.“

8. В чл. 46, ал. 3 се думите „по чл. 14, ал. 1“ се заменят с „на задълженото лице, както и въз основа на данните за облагаемия имот, предоставени по реда на чл. 18“.

9. В чл. 49, ал. 3 и 4 се отменят.

10. В чл. 51 се създава ал. 4:

„(4) В едномесечен срок от получаване на уведомлението по ал. 1 служителят в общинската администрация определя годишния данък за прехвърлените, учредените, изменените или прекратените вещни права върху недвижимите имоти въз основа на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по този раздел и уведомява данъчно задължените лица.“

П. В § 51 накрая се добавя „и § 35, т. 3, буква „б“ относно чл. 14, ал. 2, който влиза в сила от 1 януари 2020 г.“

МОТИВИ

КЪМ ПРЕДЛОЖЕНИЯТА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ И ТАКСИ

Предложените изменения и допълнения в Закона за местните данъци и такси са насочени към намаляване на административната тежест в процедурите по определяне данъците върху недвижимите имоти и при сделките с тях, както и към подобряване на контрола и събираемостта им от страна на общините.

Промените предвиждат да отпадне задължението физическите и юридическите лица за подаване на данъчни декларации за новопостроени сгради, които подлежат на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията и за новопридобити по възмезден или безвъзмезден начин имоти и ограничени вещни права. Предлага се годишният данък за новопостроените сгради да се дължи след завършване на строежа, като настъпването на този факт се установява при условията и по реда на Закона за устройство на територията. Досегашната разпоредба е неясна, защото постановява, че данъка се дължи от месеца, следващ месеца, през който са завършени или е започнало

ползването им. Същевременно общото правило на закона гласи, че данъка се дължи независимо от това, дали имота се ползва или не.

Законопроектът предвижда годишният данък за новопостроените сгради и/или самостоятелни обекти в тях да се определя служебно на базата на информацията, която възложителят на строежа ще подава след завършването на сградата в груб строеж на длъжностните лица в общинската администрация по образец, одобрен от министъра на финансите. Предложено е това изменение да влезе в сила от 1 януари 2020 г.

За да се стимулира завършването на недовършеното строителство и ограничаване на нерегламентираното ползване на сгради, преди въвеждането им в експлоатация, се предлага данъкът да стане дължим, ако в две годишен срок от съставянето на акт за приемане на конструкцията и констативен протокол по чл. 181, ал. 2 от ЗУТ – т. е. завършване на сградата в груб строеж, съответно в едногодишен срок от съставяне на констативен акт по чл. 176, ал. 1 от ЗУТ – акт обр. № 15, сградата не е въведена в експлоатация или не е издадено разрешение за ползването ѝ.

Запазва се задължението за подаване на данъчни декларации за определяне на данъка върху наследствата, като е предвидено при неподадена декларация в сроковете по чл. 32 данъкът да се определя на база на наличната информация в общината. Предлага се освобождаване на наследниците или заветниците от последващо подаване на декларация за имота, придобит по наследство, тъй като необходимата информация за определяне на годишния данък е налична в общината, по местонахождението на имота. На основата на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка върху наследството, служителите в общинската администрация ще определят дължимия годишен данък и ще уведомяват всеки наследник или заветник.

На следващо място се предлага да отпадне задължението за подаване на данъчна декларация за определяне на годишен данък за имотите или ограничените вещни права върху тях, придобити по възмезден или безвъзмезден начин. Това е излишно натоварване на гражданите и бизнеса поради факта, че цялата необходима информация е налична в общината, тъй като за сделките с имоти и ограничени вещни права върху тях се дължи еднократен местен данък по реда на глава втора, раздел трети от ЗМДГ. На тази основа се предлага след получаване на уведомлението от службата по вписванията за прехвърлените, учредените, изменените или прекратените вещни права върху недвижимите имоти да се определя и годишния данък за съответните имоти и да се уведомяват данъчно задължените лица.

ВНОСИТЕЛ: